

Eskailera garbitzen zuen sagutxoa

Bazen behin, lorez eta zuhaitz altuez betetako herrixka txiki batean, sagutxo oso jator bat bizi zen, eskailera eder bat zuen etxe batean bizi zena. Sagutxoa oso langilea zen eta egunero etxeko eskailerak garbitzen zituen, garbi eta txukun mantentzea gustatzen zitzaiolako.

Goiz eder batean, sagutxoak eskailerak garbitzen ari zela, eguzki-argitan distiratzen zuen urrezko txanpon bat aurkitu zuen.

—Ai! Zein zortea izan dudan! —oihu egin zuen sagutxoak, oso pozik.

Sagutxoak pentsatu eta pentsatu zuen zer egin zezakeen txanponarekin. Denbora baten ondoren, herriko merkatura joatea erabaki zuen, isatsean jartzeko begizta oso eder bat erostera.

Sagutxoa merkatura iritsi zenean, kolore ezberdinetako begizta asko ikusi zituen: gorria, urdina, horia eta berdea. Baina gehien gustatu zitzaiona puntu zuri txikiak zituen begizta arrosa bat izan zen.

—Begizta hau ezin hobea da! —esan zuen sagutxoak gogotsu.

Begizta erosi eta isatsean jarri zuen, harro-harro. Munduko sagutxorik ederrena bezala sentitzen zen! Etxera itzuli zenean, herriko animalia guztiek sagutxoa ikusi zuten bere begizta berriarekin eta pozik jarri

ziren.

Oilarrak, bere ahots ozenez, esan zion:

—Sagutxo, sagutxo, zein ederra zaren! Ezkondu nahi al zara nirekin?

Saguak galdetu zuen:

—Zer egingo duzu gauez?

Oilarrak erantzun zuen:

—Abestuko dut: “Kukurruku!”

—Ez, ez! —esan zuen sagutxoak—. Horrek esnatuko ninduke!

Eta bere bidean jarraitu zuen. Orduan txakurra iritsi zen, eta bere ahots sakonez esan zion:

—Sagutxo, sagutxo, zein ederra zaren! Ezkondu nahi al zara nirekin?

Sagutxoak galdetu zuen:

—Zer egingo duzu gauez?

Txakurrak erantzun zuen:

—Zaunka egingo dut: “Au, au!”

—Ez, ez! —esan zuen sagutxoak—. Horrek beldurtuko ninduke!

Eta oinez jarraitu zuen. Geroago, Katu jauna, irribarre bihurri batekin, hurbildu eta esan zion:

—Sagutxoa, sagutxoa, zein ederra zaren! Ezkondu nahi al zenuke nirekin?

Sagutxoak galdetu zion:

—Zer egingo duzu gauez?

Katuak ahots leunez erantzun zion:

—Gozo-gozo miauka egingo dut: “Miau, miau.”

Sagutxoak Katu jauna lagun ona izango zela pentsatu zuen eta berarekin ezkontzea onartu zuen. Biek festa handi bat prestatu zuten herrian ospatzeko.

Baina gau hartan, sagutxoa sukaldean afari ona prestatzen ari zela, katua, oso maltzurra zena, janari guztia nola lortu pentsatzen hasi zen.

Katuak sagutxoa harrapatzen saiatu zen, baina oso azkarra zen eta ihes egin zuen. Etxetik irten eta herriko lagunei laguntza eskatu zien.

Txakurra, oilarra eta beste animalia guztiak korrika joan ziren sagutxoari laguntzera eta katu maltzurra uxatzea lortu zuten.

Sagutxoak ikasi zuen kontuz ibili behar dela konplimenduekin eta beti zure benetako lagunengan konfiantza izan behar dela.

Ordutik, sagutxoa pozik bizi izan zen bere herrian, beti lagunez inguratuta eta etxeko eskailera zaintzen, zeinak bere bihotz onak bezain distira egiten baitzuen.